

Kur'an Hayat Kitabıdır!

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ أَقْرَأُ عَلَى قُلْتِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْرَأُ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ قَالَ نَعَمْ فَفَرَأْتُ سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى أَتَيْتُ إِلَى هَذِهِ آيَةِ قَالَ: حَسْبُكَ الْآنَ فَالْتَفَتْتُ إِلَيْهِ فَإِذَا عَيْنَاهُ تَذَرِفَانِ

Muhterem Müminler!

Kur'an, insanların hayatlarını nasıl sürdüreceklerine dair ilahî kuralları içerir. İnsanın emredilene yapınca bunun mükâfatını nasıl alacağını, emredilenden yüz çevirince de nasıl hüsrana uğrayacağını bildirir. Kısacası Kur'an'a bir hayat rehberi diyebiliriz.

Dolayısı ile bu Kur'an hayatımıza, gönlümüze şifa verecek, bizi sapsağlam tutacak olan bir kitaptır. Rabbimiz, İsrâ suresinde Kur'an'ın müminler için şifa olduğunu şu şekilde açıklamaktadır: **“Biz, Kur'an'dan öyle bir şey indiriyoruz ki o, müminler için şifa ve rahmettir; zalimlerin ise yalnızca ziyanını artırır.”**¹

Şifa, bilindiği gibi, hastalıktan kurtulmak, sağlıklı olmak, sağlığa kavuşturucu anlamlarına gelir. O hâlde Kur'an'ın bize şifa olması nasıl mümkün olacaktır? Müfessirler bu ayetteki şifanın, yani Kur'an'ın şifa ve rahmet oluşunun manevi anlamda olduğunu söylemişlerdir. Buna göre asıl şifa, iman, amel ve ahlak ile ilgili hastalıklardan kurtulmaktır. Şâfi olarak müminleri bunlardan korur; kalplerden cahillik örtüsünü kaldırır, Allah'ın varlığı ve birliği konusunda tereddütleri giderir. Kur'an'ın rahmet oluşu da; din ve dünya hayatının doğru, sağlıklı ve güzel olması için gerekli bilgiler içermesiyledir. Her kim bu Kur'an'ı hakkını vererek okur ve hakkıyla anlarsa büyük ecirler kazanır, Allah'ın mağfiretine ve hoşnutluğuna layık olur. Kur'an müminler için güçlükleri kolaylığa çevirir, kusurları giderir, günahları siler.

Aziz Kardeşlerim!

Hutbemizin başında okuduğumuz ayet ile ilgili Allah resulünden aktarılan bir rivayet, Kur'an'ın nasıl okunması ve nasıl öğrenilmesi gerektiğine dair çok önemli bir misal vermektedir. Rivayet, sahabenin genç Kur'an okuyucularından olan Abdullah ibn Mes'ûd'dan gelmektedir.

Abdullah ibn Mes'ûd şöyle der: “Allah resulü bana, ‘**Bana Kur'an oku!**’ dedi. Ben de ‘**Yâ Resûlallah, Kur'an sana nazil olmuşken ben mi sana Kur'an okuyayım?**’ dedim. ‘**Evet.**’ dedi. Ben de Nisâ suresini, ‘**Şüphe yok ki Allah zerre kadar haksızlık etmez. (Kulun yaptığı iş, eğer bir kötülük ise onun cezasını adaletle verir.) İyilik olursa onu katlar (kat kat arttırır), kendinden de büyük mükâfat verir. Her bir ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onlara şahit olarak gösterdiğimiz zaman hâlleri nice olacak!**’² ayetine kadar okuyunca, ‘**Artık yeter.**’ buyurdu. Yüzüne baktığımda iki gözü yaşlanmıştı.”³

Aziz Cemaat!

Peygamber Efendimiz'in gözlerini yaşartan şey, Abdullah ibn Mes'ûd'un güzel sesi değildi. Okunan o ayetlerin derin manası idi. Efendimiz öylesine bir içtenlikle bu ayetleri dinlemiştir ki, manasını tefekkür ettikçe, o mananın ağırlığından dolayı ve elbette ki âlemlere rahmet olmasının gereği olarak gözyaşı dökmüştü.

Muhterem Kardeşlerim!

En azından oruç ve Kur'an ayı olan, önümüzdeki ramazan ayında Kur'an'ın şifasından yararlanmak üzere gayret sarf edelim.

Rabbim bizleri Kur'an ile şifa bulanlardan eylesin.

¹ İsrâ suresi, 17:82

² Nisâ suresi, 4:40-41

³ Buhârî, Fedailü'l Kur'an, 74; H.No: 5050